

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinæ Christianæ

Melanchthon, Philipp

Lipsiæ, 1572

VD16 M 2890

III. De Satisfactionibvs

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

geli, habens mandatum, ut Euangelium annuntiet, seu multis, ieu
ngulis. Et hæc absolutio fit ratione ministerij, & est consolatio co-
ram Deo. Alia est absolutio in criminibus, quæ nota sunt, quæ fit ra-
tione iurisdictionis, quæ distinguenda est à principali ministerio,
& recipit eum, qui fuerat reus publicorum criminum coram Eccle-
sia. Hæc alibi copiosius declarantur.

111. DE S A T I S F A C T I O N I B V S

N O M E N Satisfactionis à spectaculo publicæ poenitentiae sum-
tom est. Nam ut supra dixi, mos fuit in Ecclesia uetus, pollutos a-
trocius & maneficiis sceleribus, cum se recipi perebant, collocare in
loco certo templi spectandos in ueste lugubri. Sicut nostro tempore
interdum Anabaptistæ deposito errore ita recepti sunt, ut aliquot di-
ebus ante templum starent in conspectu populi, & signa suæ poeniten-
tia offendenter. Hic mos, nequaquam exultimabatur mereri
remissione peccatorum, seu culpæ seu pœnæ, sed erat spectaculum
publicum, institutum ad alios commonefaciendos, ut cogitarent, si
miles lapsus uitandos esse. Erat etiam qualiscunque exploratio, an
illi serio peterent se recipi. Fuit in omnibus rebus uetus, seuerior,
quam hæc ultima & delira mundi ætas. Ideo excommunicati propter
cædes, postea arcebantur à conuictu aliorum hominum, & gerebant
certa signa reatus, ut alij homines scirent, eorum consuetudinem uit-
andam esse. Hic mos haud dubie à primis paribus acceptus
est: Nam & apud Eithnicos, apud quos veteris disciplinæ vestigia re-
stant, eadem confuetudo manxit. Oretes interfecta matre gesse
signa reatus, ut ubicunque uagabatur, ceteri homines à conuictu eius
abstinerent. Hæc signa postea in absolutione amota sunt. Sicut &
Adrastrus apud Herodotum gesse signa reatus.

T A L I B V S exemplis uetus, commonefacere alios homines
voluit, ut magis abhorrent à sceleribus. Huius uetus moris
vestigium fuit spectaculum satisfactionum, ut nominabatur, Græci
nominauerunt *τιμητικόν*, id est, castigationes. Sed postea superstitione
creverunt ritus, & accelererunt stulta & impia opinione. Ac mo-
nachi, quia fontes ignorabant, portentosas opiniones de Satisfactionib-
us fixerūt. Hæc historica ualde prodest omnibus notissima esse,
facilius enim postea disputationes de Satisfactionibus dijudicari pos-
sunt. Primum autem refutatio hæc tenenda est:

In furto restitutio rei alienæ necessaria est, iuxta
regulam: Peccatum non dimittitur, nisi ab-
latum restituatur. Et Paulus inquit: Qui fu-
ratus est, iam non furetur,
Restitutio autem est satisfactio,
Ergo satisfactiones sunt necessariae.

R b 3

R E S P O N S U M

R E S P O N D E O. Nego minorem, quia restitutio non est satisfactio illa, quæ Canonica appellatur, quæ est opus non debitum Deo, & de qua monachi loquuntur, sed est opus debitum Deo, penitens ad contritionem & nouam obredientiam. Quia qui sciens non rem alienam, retinet animum furandi. Necesse est autem non seuerare in sceleribus contra conscientiam, iuxta dictum: Militem militiam, retinens fidem & bonam conscientiam.

Q V I D N O M I N A N T C A N O N I C A M S A T I S F A C T I O N E ?

N O M I N A N T opus indebitum, id est, non mandatum à Deo, quo fingunt compensari penas æternas seu purgatorij. In hoc diumento magnum chaos est errorum, quod totum evidenter révélant hoc uno dicto: Frustra colunt me mandatis hominum.

E S T N E D I S T I N C T A R E M I S S I O
culpæ à remissione penarum æternarum?

R E S P O N D E O. Nequaquam distincta est. Ac remissio culpæ eadem est, quæ est remissio penarum æternarum, iuxta dictum: Iustus fide sua viuet. Item: Sit Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret pro mundo, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Nam æterna pena est sensus iræ Dei. Remissa autem culpa fieri celiatio, & filius Dei voce Euangelij consolatur cor, & territos doloribus inferorum, de quibus dicit Ezechias: Sicut leo continxit omnia ossa mea. Et sequitur: Tu autem eris animam meam ne periret: Proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea. Item Michæas: Projiciam peccata vestra in profundum mare. Item: Effundam super dominum David Spiritum gratiarum & precum. Item, totum caput octauum ad Romanos idem dicit. Certissimum est igitur, semper simul fieri fide propter filium Dei, & per eum, remissionem culpæ penarum æternarum. Hoc scire ad consolationem necessarium est.

E S T N E D I S T I N C T A R E M I S S I O
culpæ à remissione penarum temporalis
in hac vita?

R E S P O N D E O. Est distincta. Ut: Adam, David, accipiente remissionem culpæ, & tamen simul subjiciuntur penitentia in hac vita, quæ tamen nequaquam sunt compensationes aut merita pro pena æterna, ut insulte & impie finixerunt monachi, sed habent penas alias causas. Et hic tota doctrina de causa humanarum calamitatum consideranda est, quæ in sola Ecclesia diuinitus patrefacta est, & igitur est sapientia humanæ & Philosophia. Philosophi dicunt, causam mortis & morborum esse materiam. Deinde multarum calamitatum